

HRVATSKI LIST

IZDANJU SLOVAKI DANI U 5 SATI UJUTRO.

Vlasnik i izdavač: dr. Lovro SCALIER, odvjetnik, Pula, ulica Carara 3. (Narodni Dom). Uredništvo Štakanska ul. 24. Odgovorni urednik Ivan MARKON, Pula. — Rukopisi se ne vraćaju. Cetvrtak, avgust, post. št. 26.795.

Broj 1194.

U Puli, utorak 5. novembra 1918.

stra u zori nove budućnosti.

ka manifestacija za Jugoslaviju u Kanfanaru.

U nedelju rekao je Kanfanar svoje: da! Iza mise sakupilo se općinstvo Kanfanara na pred starom granatom lipom. Sve u lepoj narodnoj nošnji. Koret do koreta, staro, žene i deca, sve se sastalo da čuje o tim dogadjajima, što dnevno prelaze kraj nas. To se na izaslanike puljskog odbora zagrebač-Narodnog veća, koji su imali da stignu u bilom. U ime puljskog odbora dodjio je članovoj dr. Brajša i Josip Baselli, te kao izvednik "Hrvatskog Lista".

Dodatacima pošli su ususret općinski tajnik vac, učitelj Lukež, pop don Nikola Šutić, pop bić, učitelj Stergar i učitelj u Rovinjskom selu. Ivaris te fregatni lečnik dr. Džimi, koji se na Kanfanaru kao zastupnik narodne odbrane, su oko stola pod lipom svili zauzeli svoja i otvara tajnik Cerovac skupštinu. Pozdravljajući i dospjake. Predstavlja narodu članove puljskog mesnog odbora dr. Brajšu i Baselli, i da je skupština sazvana zato, da se izabere općinski odbor, koji će upravljati općinskim poslovima, aprovizacijom i uopće određivati sudbinu kanfanarske općine. Podeljuje reč učitelju Lukežu, dok zapisničar, učitelj Stergar, preuzimlje zapisnika.

Učitelj Lukež

Govara: Jedna hrvatska pesma veli: "Od Urala do Triglava, od Krkonoša do Baikala, narod čuva Slavu". Od Urala, u skrajnoj dalekoj Rusiji sve do Triglava krajnoj točki slavenskog juga, severnih Krkonoša pa do Baikala čuva narod janska mat. Govorili su nam: gde ste vi Slovenci, gde ste vi Hrvati, malo vas je, nema vas. Nismo znali, da smo veliki, da nas Jugoslaveni, Srbi, Hrvata i Slovenaca imaju preko 12 miliona, da smo grana velikog slavenskog stabla, smo tijeci i gnjavljeni. Nismo znali, da sa lepim jezikom možemo proputovati skoro Evropu. Nisu nam dali da doznamo, da se s nama, Poljacima i Rusima inozemno sporazumeti i naš jezik isto tako štovan i važan kao i drugi. Bična, pokojna Austrija, tlačila nas je u polovini, dok su drugi deo naroda tlačili u goj poljoprivredni Madžari. To su si nas tako razdela da se ganuti nismo mogli, ni brat bratu pomoći mogao. Došao je početak rata. Sve što je bilo, to se progonilo, naši su najbolji ljudi bili uhićeni i zatvarani. Denuncijacije i progonstva se radjala. Austrija je uvek nastojala da izrabite u Istri Talijane proti Jugoslavenima i Jugovene proti Talijanima, kako bi se oni, treći mogli radovati i praviti dobar posao. Onda nas terali u barake, goniči nas kao blago da žimo i mrosti u tudjini, dok su tudji opet dosli i u gospodarili u našim kućama. No još nas nisu uništili nisu. Puknuo je sada jaram u kojim smo i polovljeni. Nema više cara, o kojem su nam tako pripovedali, nema više one umetno načinjene domovine" za koju smo morali prolevarati krv.

Mi smo sami sada gospodari na svojem, jedna lepa priča isfarska veli: Kad je naš narod poštočen i pao u tudje ropstvo, od žalosti je nevidi te narodne nesreće legao Kraljević Marko-Divić-gradu u Puli. Nije umro, već je samo zaboravljen. Svoju je sablju zabo u gredu, i sablja je po vekove uvek malo po malo izlazila ispod reda. Kad sablja posvema izadje, ustače Kraljević-ko, sestri će na svoga konja Šarca zavitlače u bljom i oslobođiti svoj narod. Marko je ustanuo i narod je oslobođen! Da žive ujedinjena braća Slovenci, Hrvati i Srbi! Živila sloboda i jednakopravost.

Rever dr. Brajša.

Draga braćo! Gradjani slobodne Jugoslavije! Onosim vam pozdrav u imenu Narodnog veća i ego vodnika odbora u Puli. Dosad smo mi živeli kao tamnici. Osam stotina godina robovali smo Ugarskoj, četiri stotine godina pljačkala je po našim zemljama Venecija, druge četiri stotine godina gospodarila je nad nama Austrija, koju smo neki dan okopali. Jedamput pitali smo blagopokojnog dr. Šeke, kad će doći Jugoslavija. Bili smo na izletu u nekom brdu. A on nam je pokazao prstom na jednom seljačku kolibu i rekao: Gledajte onu kolibu. Ad bude ona stara ženica u onoj maloj seljačkoj kući znala i verovala, da Jugoslavija mora doći, Jugoslavija će doći. I Jugoslavija je došla. Naš

čvrsta vera, da mora tako biti, dala nam je Jugoslaviju. I tlačili su nas i gušili, ali moram ipak da kažem s našim pesnikom: Nas još nije vrag odneo! (Glas don Šutića: Ali njih je vrag odneo!) Jedamput sam — nije tomu davno — prolazio ovom vašom kanfanarskom placom. Jedan vaš mali pozdravio me sa "Guten tag". Mene je to u srcu zapeklo, kad sam to čuo, kad sam osjetio, kako nas hoće tu da odnarede. Moram. Vam ujedno prikazati razvoj našeg pokreta. Prošle godine razvili su u Beču u jugoslavenskom klubu barjak slobode i narodnog ujedinjenja. Istodobno radili su u tudjini, u Svetskoj, u Engleskoj, u Francuskoj i Americi naši ljudi u prvom redu Pašić (Živo! Pašić!), T. Trumbić (Živo! Trumbić!), a ne smemo zaboraviti ni jednog Istranina, koji je sav svoj život posvetio našoj stvari. To je dr. Trinajstić. (Živo! dr. Trinajstić!) A još je jedan čovek, koji je celoj Evropi zapovedio: "Svaki narod ima pravo da se razvija onako, kako on hoće i kako čuti". (Živo! Wilson!) Mi hoćemo da stvaramo svoju državu. Nu nije to lak posao. Znate i sami, koliko reda treba u jednoj obitelji, hoće li ona da dobro uspeva. Tako je i s državom, kao što je i s obitelju i općinom. O našoj će se surbini odlučivati na mirovnoj konferenci. Nemci si samo žele, da blisko se mi ovde posavdili a Talijanima, da tako nastanu razdori i smutnje. Govornik pokazuje na trobojnici i veli: Evo ovde naše slike trobojnice. Ovo je (pokazuje na modru boju) boja nade, velike nade za bolju budućnost. Bela je boja boja čistoće, poštenja i nesebilčnosti. A evo ova crvena boja ovde, kao da veli, neka vam kažem o velikoj ljubavi, koja vlada medju nama, i koje ne smje ni za čas nestati. Svršava poklikom novoj jugoslavenskoj državi. Govornik je bio burno pozdravljen i mnogo puta prekinut odobravanjem i klicanjem živo!

Jos. Baselli, član mesnog odbora za organizaciju i agitaciju.

reče: Narode! Stoleća godina prošla su, da je naš narod bio pod bahatim Nemcima i surovim Madžarom. A onda je nastalo bilo pre 4 godine ono krvavo svetsko klanje. U tom je klanju najviše propatio naš narod, a u prvom redu naša mučenička Istra. Muževi su bili silomi odagnani, jedni da se bore za tudje gospodstvo, dok su drugi, ugledniji i vidjeniji, koji bi bili mogli nešto koristiti bili pozatvarani i mučeni. A na barakama, kad je nastala evakuacija, koju su odredili i sakrivili tudji gospodari. Mučili su nas. Nu najednom ustao je taj mukotrpnji narod i zatreao: Stani, mi smo ovde, i mi imamo pravo, da vladamo u našim kućama da gospodarimo na svojem, i sada nam je svanula sloboda: nju pak traba da si očuvamo. A očuvamo je, bude li između svih nas međusobna ljubav, stega i mir. Pokažimo, da mi tutora ne trebamo nikakovoga.

Odbor.

Na to predlaže tajnik Cerovac, da jedan od seljaka prisutnih predloži odbor od 3 lica za vođenje poslova. Odbor baš od tri lice neka se izabere zato, da budu pogovaranja što kraća i da se sve izvede, što prije.

Ustaje jedan seljak u narodnoj nošnji i predlaže odbor: tajnik Cerovac, učitelj Lukež i Marić-ive pok. Tone iz Marići.

Puk je svu trojicu pozdravio burnim klicanjem "Živo!" i izrazio im time svoje potpuno pouzdanje.

Na to se vršila prisega, koju smo mi u Puli položili u "Narodnom domu". Dirljivo je bilo videti kako seljaci jasno, razgovorno i odlučno reč po reč prisegu izgovaraju. Puk je bio dirnut. U očima mnogih opažale su se suze oduševljenja.

Josip Baselli upozorio je i za prisegu puk, kako se nije zakle više jednom tudjem čoveku, već sebi.

Fregatni lečnik dr. Džimi.

Javljaju, da je poslan od mornaričkog odbora da bude vojničkim zapovednikom u Kanfanaru. On, kao član slobodne češko-slovačke države, pozdravlja mladu Jugoslaviju, jer su se obe ove države u bratskoj uzajamnoj zajednici i savezu podigli sa razvalina stare, propale Austrije.

Rastanak

Tajnik Cerovac opominje još jednom puk, da ne dira u tudje, već da s ljubavlju brani i živa svoje i susede svoga; da živi u bratstvu i da se uzajamno podupire. Zahvaljuje puku, koji se u

tom mnoštву sakupio, čestita mu i želi bolju budućnost.

Uz pevanje "Oj Slavjani" razišlo se sakupljeno mnoštvo.

Na to se u općinskom uredu obdržavala sednica izaslanika puljskog mesnog odbora, izabranoj kanfanarskog odbora te predstojnika oružničke postaje Kanfanara i Lima, na kojoj su se stvorili zaključci o dalnjem postupanju.

U Barbanu:

U 3 sata posle podne, kad su izaslanici puljskog mesnog odbora stigli u Barban, bilo je već pripravljeno mnoštvo, koje je dolazak izaslanika pozdravilo oduševljenjem klicanjem "Živo!". Na zvoniku i na općini vije se hrvatska trobojica. Na oružničkoj postaji pobojadisan je nemački talijanski natpis, a nad tablom vije se hrvatska trobojica. Svi su oružnici skinuli stare rozete, na domestivši ih trobojnim vrcama, te su pripravljeni odano i iskreno služili Jugoslaviji.

Skupština otvara pop Jakov Cecinović, predstavlja puku članove puljskog mesnog odbora i podeljuje reč dr. Brajši. Ovaj veli, kako smo se onde sakupili, da dade oduška veselju nad uskršnjućem jugoslavenskog naroda. Tumači razvoj jugoslavenskog pokreta govoriti o ljudima, koji su k tomu pokretu doprineli. Na to čvrstim glasom najavljuje Josip Baselli kako je ustao Veli Jož, jak i pametan i ne da se više tlačiti od tudjincata. Predložio neka jedan od prisutnih predloži odbor, koji će se birati podizanjem ruku.

Odbor.

Župan u Manjim Dvorcima u barbarskoj općini Ante Brgić predlaže ovaj odbor od pet lica: Jakov Cecinović upravitelj župe, učitelj Drnjević, Vinko Crvić, Josip Durašić i Ivan Malusa. Nakon nekoliko opaski i tumačenja bio je prihvaten izbor dizanjem svih ruku i klicanjem "Živo!"

Na to se vršila prisega.

Iza toga je još urednik "Hrv. Lista" progovorio puku i pozdravio ga kao član prve jugoslavenske ratne mornarice i kao Barbanac, istaknuvši, kako smo odgovornost preuzeли na sebe, i kako svi sada upire u nas očima, da vidi, što li ćemo uraditi.

Govorio je još pop Cecinović vatrenom reču i ing. Juraj Kaftanić, koji je upozorio, kad je prisega položena iskrena i bez ničije sile nije mala stvar i kako se je vredna držati. Preporučio je slogan, ljubav mir i red. Puk se uz pevanje "Lepa naša" mirno razišao.

U sv. Vinčetu.

U Sv. Vinčetu ustrojila su se dva odbora, hrvatski jugoslavenski i talijanski. Vodiće poslove zajednički. Hvala vrednom bivšem vladinom generalu gosp. Kaftaniću, puk je zadovoljan i aprovaljone su prilike dobre.

Drugovi Jugoslaveni!

Mučiše nas i ugnjetavaše, tamnice behu puno robila našeg, strelaše nas i vešaše, vladala je nepravda i bezakonje za red naš. Blijasmo omalovanjavani i smehovani, prezirahu nas, a šticieni bjesmo ko besno pseto. Sa marvom postupalo se bolje nego li s nama, najgrubljim izrazima okrštavalo se pleme naše. I mi stenjasmo strpljivo pod tudjim igom, sapeti lancem robstva i tmine. Trpimo mirno, i u srce naše upisamo, uvrede nanešene rodu našem. Preturasmo strahote rata gladni i podrapani, sa bolom u srcu krenusmo pod grubom silom proti braći našoj. Davno ima davno, što ostavismo za vičaj naš mili, i što do sada služimo narod tudje krv, i bratsku krv levasmo za robstvo naše. I mi spokojni blijasmo, i robovasmo dalje mirno sedam i više godina, nehtjedosmo bežati od tlačitelja naših čekajući da se obistine reći Gundulića: Kolo sreće naoko vrtjeti se neprestaje, ko bi gore, eto dođe, ako dodje gor ustaje.

Sunce sjajno sinulo je i nama potlačenima i ismehavanim, sinula nam je sloboda zlatna jednakost i bratstvo. Lanicu ropstva, s kojim tješi naše beše sapeto puklo je naveke. Barjak naš ponosno se vijori na brodovima našima. Grudi nam se neobično dižu, a srce pliva u veselju i sreći.

Slobodna majka Jugoslavija sinke svoje u kolo zove. Hrimo u kolo njeno, nedajmo da se oskrvne čast plemena našeg. Prosta izdajica domovine je svaki onaj, koji danas ostavlje brodove i odelenja svoja, i beži kukavica sinja kući svojoj.

Zar hoćete da na poštenje i ime Vaše pada na veke liga izdajice domovine svoje? Domovina upire oči u nas ovde, i traži da izvršimo dužnost svoju. Proklestvo sinuti će izdajicu, njegovo ime

proklinjati će se širom domovine, i dok bude naroda našeg: I deca proklinjati će oca svoga, a kosti njegove mir u zemlji nači neće. Pregnita svim srcem i dušom svojom uz svetu našu stvar. I kad se vratimo na rođenu grudu pitati će nas drugovi i deca naša: Sto učiniš Ti za slobodu domovine svoje? Izdajice crn-Ti obraz — beži od nas kugo, da ne okalaš nas i decu našu, preklestvo nek sine na Tebe i potomstvo Tvoje. — Tako će biti dočekan svaki onaj koji danas domovinu svoju na cedilu ostavlja. A naš slavni pesnik Petar Preradović pева: Prošteno je zulumčaru ubojici, prošteno je svima, svima, samo nije izdajici.

Zar da izmedju nas bude izdajica? Izmedju nas ih ne sme da bude, okupimo se svi složno pod svetim barjakom slobodne majke Jugoslavije. Mi služimo svojoj domovini, svojoj zastavi, mi služimo sami sebi. Ili biti čemo slobodan narod, ili čemo ostati i dalje u mraku robstva. Obećajmo domovini, da život naš stoji na raspolaganje slobodi njenoj. Napred jugoslavenski sine, nemoj da sustaneš na pol puta, moraš da osiguraš slobodu, poštenje i čast domovini svojej.

Napred do sretnog svršetka, pregnimo sedenjem silama, pak skerom hoćemo i mi rodjenoj grudi svojoj.

Živela slobodna Jugoslavija!

Szigetvar, 4. XI. 1918.

Gejtanč Ahil,

Ceská Hlídka.

Ústřední pracovní výbor československý
potvrdil

8. listopadu 1918 v 10 hodin dopoledne

TÁBOR LÍDŮ

na cvičiště před strojnickou školou.

Program:

BÍLÁ HORA A OSVOBOZENÝ NÁROD ČESKO-SLOVENSKÝ.

Občané! Bratři! 8. listopadu r. 1620 je odčiněn! Nad zříceninami Rakouska zdvihli hlavy osvobození národnové. 300 let úpěli jsme pod jařmem otrockým! Světová válka nás osvobodila!

Poněvadž pro dosud trvající obtíže dopravní, v zájem pánů jíci, nemůžeme se súčasně s lávou 8. listopadu ve vlasti své, sami důstojně velikým slavnostním táborem projevme své nadšení v bratrské v Puli.

Přijďte hromadně a pokud služba dovolí všechny

Každému československému příslušníku dle „Ústřední pracovní výbor československý zvláštní potvrzení, že v této době dál služby své jiho-slovenskému státu. Dokument ten bude mít při rozeně velikou cenu.“

Vyhľáška. Poštovní pošta opět funguje. Poštovní poddůstojníci nechť ihned ujmou se opět pravidelně své práce a vyzvednou jak poštu listovní, tak balíkovou. Štábní osoby udejte na poště nové své adresy a dle možnosti sdělte adresy odejetých.

Finanční referent Ú. P. V. Č. žádá všechny přednosti výplatních míst u pozemních trup o okamžité udání adresy za příčinou zhotovení peněžného rozvrhu.

Kancelář Ú. P. V. Č. nachází se v II. posch. Hafenadmiralatu. Úřední hodiny od 8—12 a 2—5 hod. Telefon: H. A. II. posch.

O rodniny všech československých vojínů, kteří zůstali v Puli, je československou vládou postaráno. Podpory jsou jim nepřetržitě dále vypláceny.

„Ústřední pracovní výbor československý“ jednal včera podrobně o odjezdu Čechů z Pule a pracuje na vypravení společných vlaků, které budou následovati za vlaky Němců a Maďarů. Do dneška odjíždělo průměrně denně 3000 až 3500 lidí. Půjde-li to tak dále, dočkáme se českých vlaků v době velmi blízké. Dle všeobecného souhlasu budou nejprve vypraveni více jak 45 letí, kterým my mladší zajistě ze srdce poptejeme této výhody. Jsou naprostě bezpodstatný obavy a liché pověsti, že by se náš pobyt v Puli prodloužoval na měsíce! Jen strpení, hoš!

Důvěrníci minzstva dodejte co nejdříve seznamy Čechů svého města do České informační kanceláře, Přístavní adm. II. posch., 70. dv.

Postupanje Talijana u Trstu.

Trst, 4. (D. u.) Javnim oglašima bilo je danas obelodanjeno: Kraljevina Italija — gubernija Trst. — Mi, generalni poručnik Carlo Petiti di Robeto, guverner Venezie Giulie, obzirom na nalog Njegove Preuzvišenosti šefa generalnog štaba kraljevske vojske od dne 2. novembra, dekretirano: 1. politička i administrativna vlast po kraljevskoj vojsaci zaposednutog područja Venezie Giulie bila je po nama preuzeta. 2. Dobrotvorni odbor je raspušten i obustavlja svoju delatnost. 3. po austro-ugarskoj vlasti dne 23. svibnja 1915. raspunteno municipalno zastupstvo biva uspostavljeno u svoje funkcije. 4. Odredbe ovog dekreta stupaju u krepost današnjim danom. — Trst, dne 3. novembra 1918. Potpisani: Carlo Petiti di Robeto.

Trst, 4. (D. u.) Guverner grada Trsta generalni poručnik Petiti di Robeto izdao je manifest na pučanstvo, u kom saopćuje, da je od vrhovnog zapovednika talijanske vojske bio imenovan guvernerom grada Trsta te da preuzimlje funkcije. Stupajući ja, nastavlja manifest, na ovo plemenito područje, koje je bilo predmet naših najviših aspiracija i za čije se je oslobođenje prolilo tako mnogo plemenito talijanske krvi, isporučujem vam svima u ime kraljevske vlade i talijanskog naroda najsrdačniji bratski pozdrav. Prvu svoju zadataku vidi guverner u osiguranju javnog reda i mira, da grad opet procvate k novom životu, i gradjani mirno se late svog oblčnog zanimanja i trgovine. Pritom rađuna na potporu i dobru volju pučanstva. Zahvaljujući se na topnom i entuzijastičkom dočeku, koji je pripravilo pučanstvo guverneru i iskrčanim detama i osiguravajući, da će se postarat za sigurnost i dobrobit pučanstva, zaključuje manifest oduševljenim peklikom: U ime cele majke Italije živeo Trst!

Domaće vesti.

Svaki Jugoslov, koji ostavi svoje mesto, ili bez dozvole otputuje iz središnje luke, smatraće se deserterom.

Iz zapov. pom. Zapovedništva od 3. novembra 1918. Članak 4.

Iz zapovedi pomorskog zapovedništva.

Medjugradski telefonski gevor dozvoljava se do daljnega samo od lučkog zapovedništva i lučkog admiralata. Slobodno kretanje gradom dozvoljeno je svima do 9 sati u večer. Za članove obiju Narodnih odbora i za one osobe, koje su noću zaposteni, moraju se legitimacije vidirati kod lučkog zapovedništva, desno, prvi kat, kod natporučnika Viranta. Za izdavanje predloga za noćne legitimacije imaju pravo ova narodna odbora te ih oni imaju ispuniti i udariti pečat.

Iskaznice. 1. Iskaznice za sve mornarske objekte kolji za vojništvo toli za civile, izdaje lučki admirala I. kat., soba br. 41. 2. Iskaznice za sve druge vojničke objekte na kopnu, kolji za vojnike, toli za civile, izdaje „Kriegshafenkommando“ (Stabsgebäude) prizemno na desno soba br. 14. 3. Iskaznice za oružje u opće te iskaznice za vodje straže izdaje „Kriegshafenkommando“ (Stabsgebäude) I. kat desno (linijski poručnik Halavanja). 4. Za civilne osobe, koje se kreću posle zapornog sata t. j. 9 na večer po gradu izdaje oblast ad 2. Oni, koji imadu već takve iskaznice, moraju ove potvrditi ponovno kod gornje oblasti. 5. Pojedini vojnici, koji otpuštu iz Pule, moraju si dati vidirati dopusnice (Urlaubsch, Offener Befehl) kod iste oblasti. 6. One osobe, koje se nalaze u službi na narodne odbrane, dobiće posebne iskaznice.

Rumunjska garda, koja imade trobojnicu crveno-zuto-modru, stupila je današnjim danom u službu narodne odbrane, da štiti pučanstvo i njegov imetak.

Jelačićevci položili zakletvu. Jučer je posle podne satnija Jelačićeva pukovnije, iza kako je član mesnog odbora Jos. Baselli održao nagovor, položila zakletvu Jugoslaviji pred njezinim zapovednikom, nadporučnikom Paskojevićem i Jos. Baselli, koji se je propitao medju momcima za njihove želje, počudilo se oko toga, da im se u svemu dodje u susret.

Objava. Bojna pošta opet deluje. Poštanski podčasnici neka se odmah opet late svog posla i podignu listovnu poštu i pakete. Stopke osobe neka prijave na pošti svoje nove naslove i po mogućnosti neka se prijave naslovi onih, koji su otišli.

Poziv. Pozivaju se radnici pomorskog arsenala sviju narodnosti, da u vlastitom interesu poprime pod prijašnjim ujetima radnju, posto je radnicima osigurana plaća i živežne namirnice kao i pre, te je i dužnost svakog čestitog radnika da nastoji da posao opet u svakom redu i napreduje. Uži radnički odbor.

Poziv
na jugoslavenske časnike i činovnike vojske.

Radi dogovora raznih važnih stvari, tajenja odbora i meneže, umoljavam sve Jugone, časnike i činovnike stojeće vojne, pričuvne i umirovljene) da dodu na sone 5. studena u dva sata posje podne u zapovjedništva ratne luke (Kriegshafenkomanda) soba gospodina brigadira artillerije Svatoša.

Molim za obavijest sviju drugova, koji mogli ovu obavest pravodobno dobiti, te u zapreke, da se najavi adresu potpisname.

Pula, 4. studena 1918.

Sazivač:

Inženjer Milan Panjković
zapovednik poljskih železnica tvrdjave.

Mali oglascnile

Koledar „Danica“ i „Srce Isusovo“ za god. 1919.
Gospodjica za te po mogućnosti već traži se. Neka se u vodilj „Samelstvje“ Ivan Novak, Pazin (Istra).

Soba za pokutvom se iznajmi, ulica Novara broj 1. Prodaje se ovratnici, manje i svake veličine kod W. Adria, ulica Auguste.

Prilika za kupnju kućstva za sobu (po jastucima), breda različite vrednote kod gospodara Vasilija.

Primaju se ženske pomoćne bile, veće hrvatskom i nemackom jeziku za mornaričku meistelle u Puli, u ulici Baraka br. 134.

Izajmljuje se intelligentnom gospodinu lepa soba s pokutvom slobodnim ulazom, ulica Lazarid 36-II.

Izajmljuje se odmah soba s pokutvom, ulica Sergia 61-II.

Izajmljuje se se za eventualno dvije meblirane, samo za činovnike, Sisanska ulica.

Kitničarka (sposobne u svojoj te savnici primaju modrom salonom za Luisę Charvat, ul. Opatovu 13.

Izvrsnu kućnicu prime odmah obitelj be Karl Moravec, ulica Josipa 2. (prva kuća).

Rabljene pokutvile kupuje i prodaje tv. M. Barbac, Sisanska ulica.

Na najam jedna eventualno dvije meblirane, samo za činovnike, Sisanska ulica.

Talijane kao prijatelje, smo, da nisu do slavenskog podrijetla, to bi bilo samo jugoslavenske među.

Mi možemo od predsednika V. budućnost. Sigurno se zagradi na sazdan na pravdu diler, da se pri gospodaricu na našen novim ratovima, na onemogućiti na n.

Talijanska povednika unišla pokazati onako smo je mi susret ljudima preporučiti velikom međeu s kama računa, taj.

Jučer o podpeša, prema kćer, dovođa za život, da se stvoriti se verzice izdaje je, pre grebu, nalog, da

U 2 sata i na lučkom a log okupirati grad Zadar. Zapovednik jugoslavenske vlasti ustanovio, da Jugoslavije 29. rata.

U Zagrebu, 29. oktobra 1918.

Za rastuženu ob Roman Lah.

Do srušenja rata besplatno vadjenje Zubiju boli za siromašne vojниke. Primaju se samo dovoljni doprinosi za juhu siromašnih bolesnika.

Viale Carrara 8 III. kat, kuća Perini.

Upraviteljstvo
zapoštenih kuća, villa i stanova se prima. Naseljati se u upravi lista.

Traži se slovo slagare za hrvatski jezik

Upitati se u papirnici Jos. Krmpotić, trg Custer.

Kupuju se stare knjige

svake vrste i jezika. Podružnica Jos. Krmpotić.

Pula, ulica Franje Ferdinanda br. 3.

CENA listu: U prečku za čitavu god. K. za polugodište K. za tromesečno K. 12. — sečno K. 4. — u maloj daji 16 fl. pojedinačno. OČLASI primaju upravi lista trg Custer. Tisk Jos. Krmpotić.

Godina IV.

Trećno i s

Mi se danijenici. Talijanska je početna, gde se jučer iskazalo.

Za nas je trezno i razborit, svom ozbiljnošću smo i misili i željeli antantine interesovanu. Među

Italije, koja je si svetski rat.

Mnogi vojskovoči su se mnogo povećali, a da nismo povukli, a da nismo.

Videli smo Nemacku, i videli smo ih i gadjali sami su ratu. Mi, kao pogrebni, služili samo Jugoslavenske međe.

Talijane kao prijatelje, smo, da nisu do slavenskog podrijetla, to bi bilo samo državne pripadnike.

Kitničarka (sposobne u svojoj te savnici primaju modrom salonom za Luisę Charvat, ul. Opatovu 13.

Izvrsnu kućnicu prime odmah obitelj be Karl Moravec, ulica Josipa 2. (prva kuća).

Rabljene pokutvile kupuje i prodaje tv. M. Barbac, Sisanska ulica.

Na najam jedna eventualno dvije meblirane, samo za činovnike, Sisanska ulica.

Talijanska povednika unišla pokazati onako smo je mi susret ljudima preporučiti velikom međeu s kama računa, taj.